

ΤΑ ΝΕΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΕΡΓΑ

Ο ΧΟΡΕΥΤΗΣ ΤΗΣ ΚΥΡ

[Φιλμ βγαλμένο από την γνωστή κωμωδία του 'Αρμὸν και Μπο Παραγωγής «Ούζα». - Πρωταγωνισταί ΜΑΡΙΑ ΚΟΡΝΤΑ & ΜΙΣΕΛ ΒΑΡΚΟ]

"Όλες οι κόσμοις έθαψυμαζε τη χάρη
με την άποικη χόρευση..."

"Όνειρευόταν τεν Κλώντ Γκερσόν που
μαζί είχαν χορεύσει στο «Παβιγιόν».

Η λούκιαν ουβελέν, μιά χαριτωμένη νέα γυναική και είχε προσβληθεί από την άρρωστεια της μόδας : είτανε ξετρέλαμένη με τό χορό. Μά δυστυχώς δεν της έδιδετο καμιά εύκαιρια γιά νά ικανοποιήση την τρελλά της. 'Ο σύζυγός της άπαιδευε νά πηγαίνη στά χορευτικά κέντρα... 'Η Λουκίλη δέν έλεγε τίτοτε και προσπαθούσε νά πνιγή μέσα της πάθος της γιά τό χορό. Το πράγμα ούμας αυτό δέν είτανε καθόλου εύκολο, γιατί άριθμώς άπεναντι απ' τό διαιρέσιμα τῶν Σωβελέν, βροσόσταν τό «Παβιγιόν» τό νυχτερινό κέντρο της μόδας, μεσ' απ' τά τζάμα του δύο ποίους ή Λουκίλη έβλεπε την ίσπιους τῶν χορευτῶν νά ταλαντεύωνται σάν τά καρφία πού τά λικνίζει η θάλασσα. 'Αληθινό δηλαδή μαρτύριο τοῦ Ταντάλου !

Είνε δύμας πολὺ δύσκολο νά έμποδίση κανείς μιά γυναικα νά κάνη αύτό πού θέλει, πρό πάντων διάτανε αύτό είνε δύο χορός. Και στήν αρχὴν ή Λουκίλη γιά νά ικανοποιή κάπως τό πάθος της χόρευε μόνη της μέσα στό διαιρέσιμα της υπό τούς ήχους ένός φωνογράφου. Μά αυτό δέν της ήταν. Τό νά χορεύει κανείς δύλιμόντας μέσα στήν κάμαρή του είνε πράγμα πολὺ πένθιμο και ή Λουκίλη είχε άρρωστηρη σχέδον απ' αύτό.

Γι' αυτό μιά μέρα δάντας της είπε :

— Δέ θέλω νά νομίτης πώς είται κανένας δήμιος, ούτε θά γίνω αιτία του θανάτου σου, έξαρσολουθώντας νά σου άπαγορεύει τό χορό. Γι' αυτό σου έπιτρέπω νά πάς νά χορέψης, άλλα φρόντισε νά είσαι λογική Θυμήσου τό στήχο του Βίκτωρος Ούγκων πού λέει γιά κάποια δύμιποταθή σου : « Ήταν τρελλή γιά τό χορό πού έγινε αιτία νά πεθάνεις »

« Η Λουκίλη δέν περιμένει νά της δώση και δεύτερη φορά δάντας της τήν αδεια πού με τόση δυσκολία τού την είχε αποσπάσει κ' έτρεξε άμεσως νά βροῦ τόν Κλώντ Γκερσόν, δύο ποίους ήταν γίλος του αύτρος της κ' έφοτευμένους μέσα πάθος μαζί της. Λίγη δώρα άργοτερα, ή Λουκίλη και ο Κλώντ Γκερσόν έμπαιναν στό «Παβιγιόν». Η είσοδος τους έκανε μεγάλη έντυπωση.

Μπορεί κανείς νά φαντασθῇ τή χαρά της Λουκίλης, όταν έχόρεψε, υπέτερα από τόσους αγώνες με τόν αύτρο της,

γιά πριν φορά μέσα στό γτάνιγκ.

“Ολος ο κόσμος είχε σταυρή κ' έθαμαζε τήν όμορφιά της, τη χάρη της και τή σβετάδα της στό χορό. 'Ο Μάξις τέ Σιλλερύ, δύ περίφημος καθηγητής του χορού, βλέποντας την νά χορεύει δέ μπτόρεσε νά συγκατήσῃ τόν ένθουσιασμό του και τής είπε :

— Η

μητέρα

Πρότε

ροίν πρε

σδίνει κ

στό μποτ

νιας. Εί

άμεσως ι

κυρίων κ

λυθρόν

‘Ο δι

νά πάν

λουθούν

ρεύουν

λοιπόν

του ; Φ

λα και

χωδῆ

γήσεις,

κραυγ

κλωστ

— Έν

γυγός

άν την

βγαδει

Τά

ναίνα

δποιο

γιά τό

τού χο

αύτος .

— Α

μα ! Θα

Θά είσαι

νά δείξ

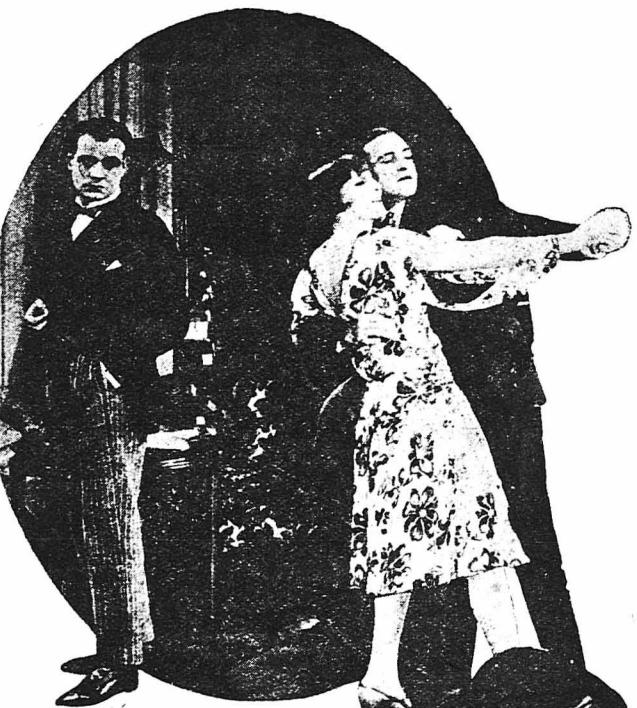
πάντα που

ταξιδιώ

τού το

ποιοι

ποιοι</p

΄Ο καθηγητής Μάξ πήγανε κάθε μέρα και της ἔδινε μαθήματα...

Ο Σωτείλεν δὲν
ηταν βέβαια ἐγκλη-
ματιας, ἀλλὰ θά πά-
θελε πολὺ νά κοι-
ψηθῇ. Τι νά ἀπαν-
τήσῃ σ' ὅλους αὐ-
τοὺς τοὺς τρελλούς.
Εἴτανε ντροπισμέ-
νος και κολακευμέ-
νος μαζί.

— Δέν ἐμποδίζω
ἔλεγε, τὴν γυναικα-
μου νὰ καταγίνεται
μ' αὐτὸν τὸ σπόρον,
ἀφοῦ ἀλλοισπετε δεί-
χνει τέτοια διάθεσι.

Τὸν ἔχειοςκόρ-
τησαν δῆλοι καὶ τὴν
ἄλλη μέρα δὲ καθη-
γητής τοῦ χοροῦ
Μάξην τετέ
Σιλλεόν
πήγε στὸ σπίτι γιὰ
νὰ διδάξῃ στὴ γυν-
διασκαλία αὐτὴ βά-

"Ενα διπτήχυμα
μία παρούσια. "Ο Κλ
τι γύρισε τη Λουζί¹
πρὸς αὐτὴν νά ξανατ
μιὰ ἐρωτική ἐξομού²
λική του χρονί³ τά
λιστα ἔνα ραντεβού⁴
μέρος στις πέτνε. "Η
περίμενε μ' ἀνυπομ
πεζάρι, γεμάτο γλ
τωμένης του. "Η πόλη⁵
πετάχθηκε ν' ἀνοίξε⁶
τούν ἄντρα της, το Σ

— Περονοῦσα ἀπ
γιατὶ ἡ ζωὴ στὸ σ
τὴν ἡμέρα ἡ γυναι
λερού .. "Ολό γορεύε
τίποτε... Μᾶ, τὶ |
Κ' ἔγω μιὰ πελνα...

Καὶ ὁ Σωβελὲν
καὶ ν' ἀδειάζῃ τις σε-
γάσει, κοιτοῦσε πότε

Πήγε κοντά στὸν ἄντρα της καὶ προσπάθησε νὰ τὴν παρηγορήσῃ.

— Τί κάνει ό μνηστήρο σας ; τη δώτησε ό Σωθελέν.
‘Ο μνηστήρο είταν ό καθηγητής του χοροῦ. ‘Η Λουκίλ
καμογέλασε και είπε :

— 'Ο μηνιστήρος μου είνε στήν καιωπίνα του, ορθωστα

ἀπὸ τὸ ταγκὸ τῆς θάλασσας.
‘Ο Σωβελὲν ἐπρότεινε στὴν πρώην σύζυγό του νὰ κά-
νουν ἔνα τσοίτατο μαζὶ τὴν Ἰνοά. ‘Ενσύν, δέκτρυς μα-

νοῦν εὐελπίδια μαζὶ έτην ἔρων. Εἰκόνη οὐχίτερη καὶ
ἀρχίσουν νά περαποτά στην προκυανία τῆς Νεαπόλεως.
Ἐνώ η νύχτα κατέβαινε σιγά-σιγά, γεμάτη μεθυστικά δ
ρώματα ἐκείνοις ἀρχίσουν νά μιλοῦν γιά τό παρελθόν του
καὶ σε λιγό δ ἑνοχός συνέγυρος είχε συγχωρήσει τήν ἐπίστρ
ένοχο σύνεγύο του.

•Αξαφνα ἀκούστηκε ή σειρῆνα τοῦ βαπτοριοῦ ποὺ σφύρια γιὰ νὰ φύγῃ.

— "Ας τὸν ἀφήσουμε νὰ φύγῃ... εἶπε χαμογελῶντα
ἡ Λουκίλη.

— Καὶ ὁ Μάξ, ὁ μνηστήρος σου : ωάτησε ὁ Σωβελέν.¹ Η
Λουκίλη ἔκλεισε μ' ἓνα φίλημα τὸ στόμα τοῦ συζύγου της

— 'Ο Μάξ βρίσκεται στὸ Παρίσι, τοῦ εἰπε, δὲν ὑπῆρχε ποτὲ τίποτε ἄλλο ἀπὸ χρευτής τῆς κυρίας σου
Καὶ ἐνας νέος μήν τοῦ μελιτος ἄρχισε γὰρ τοὺς εὐτυ

χισιμένοντας συζύγους.